

ψυχούλα

ψυχούλα, η, ουσ. [υποκορ. του ουσ. ψυχή], άνθρωπος πολύ ευγενικός και πολύ καλόψυχος: «τέτοια ψυχούλα σπάνια συναντά κανείς στη ζωή του!»·

- η ψυχούλα μου το ξέρει! μόνο εγώ ο ίδιος που αισθάνθηκα, ιδίως κάτι κακό, μπορώ να σου πω πώς ένιωσα: «η ψυχούλα μου το ξέρει πόσο φοβήθηκα, μόλις τον είδα να με σημαδεύει με το πιστόλι του! || η ψυχούλα μου το ξέρει πόσο κουράστηκα, για να σπουδάσω τα παιδιά μου!»·

- το λέει η ψυχούλα του, είναι θαρραλέος, τολμηρός: «μην τον βλέπεις έτσι ήρεμο και πράο, το λέει η ψυχούλα του»·

- ψυχούλα μου! προσφώνηση τρυφερότητας σε αγαπημένο πρόσωπο: «γιατί είσαι στενοχωρημένη, ψυχούλα μου!»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας